

ZPRAVODAJ

**Ostroměř, Domoslavice,
Nové Smrkovice, Sylvárův Újezd**

č.: 4 - 5 ročník: 44

rok: 2015

cena: 8,- Kč

web: www.ostromer.cz

e-mail: mks.ostromer@centrum.cz

Usnesení z 5. zasedání Zastupitelstva obce Ostroměř konaného dne 23. 4. 2015

Zastupitelstvo obce Ostroměř po projednání:

I. volí

1. Návrhovou komisi ve složení: p. Gabriel, p. Tulková, p. Chudobová.
2. Ověřovatele zápisu: p. Bidlová, p. Němeček

II. schvaluje

1. Program jednání 5. veřejného zasedání zastupitelstva obce Ostroměř s úpravami
2.
 - a) Závěrečný účet obce Ostroměř za rok 2014 včetně Zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření a to bez výhrad
 - b) Účetní závěrku obce Ostroměř za rok 2014 včetně inventarizační zprávy
 - c) Protokol o výsledku veřejnosprávní kontroly Základní školy Eduarda Štorcha a mateřské školy Ostroměř
 - d) Účetní závěrku ZŠ EŠ a MŠ za rok 2014 včetně inventarizační zprávy
3. Rozpočtový výhled obce Ostroměř na roky 2015 – 2019
4. Obecně závaznou vyhlášku obce Ostroměř o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území obce Ostroměř
5. Rozdělení finančních příspěvků organizací dle návrhu Komise pro sportovní a zájmovou činnost
6. Převod výsledku hospodaření ZŠ EŠ a MŠ za rok 2014 do rezervního fondu ZŠ
7. Poskytnutí finančního příspěvku Babybox – nemocnice Jičín ve výši 5.000 Kč
8. Pronajmutí obecního bytu v Domoslavicích a stanovuje měsíční nájem 706 Kč
9. Výpověď smlouvy o dodávce energií pro Základní školu Eduarda Štorcha a mateřskou školu Ostroměř s firmou Energie pod kontrolou
10. Zveřejnění záměru pronajmout k provozování kanalizaci, která je v majetku obce Ostroměř
11. Odměny neuvolněným zastupitelům v nezměněné výši (zastupitel 459 Kč, předseda komise/ výboru 1.575 Kč, místostarosta 9.230 Kč)
12. Ocenění SDH ke 130. výročí založení Cenou obce Ostroměř

III. neschvaluje

1. Poskytnutí finančního příspěvku Oblastní charitě Jičín

IV. odkládá

1. Projednání podmínek pro využití systému sběru komunálních odpadů podnikateli

Z OBSAHU ZPRAVODAJE

- Usnesení zastupitelstva
- Oslava 130. výročí SDH Ostroměř
- Vítání občanů Ostroměře
- 40. ročník pochodu Krajem Eduarda Štorcha
- Zprávy z naší školky a školy
- Knihovna
- T. J. Sokol Ostroměř
- Archeologická nálezy (I.)
- Společenská kronika
- Vzpomínky na dětství a mládí (část I.)
- Výkup bylin
- Inzerce

Jiří Stýblo, starosta Mgr. Hedvika Bidlová, místostarosta

130. VÝROČÍ ZALOŽENÍ SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ OSTROMĚŘ

V rámci oslavy 130. výročí založení SDH Ostroměř se stal náš sbor pořadatelem Okrskové požární soutěže pro rok 2016.

OKRSKOVÁ SOUTĚŽ - DĚTI

Dětská okrsková soutěž se konala týden před oslavou v sobotu dne 16. 5. 2015 v dopoledních hodinách v prostorách za školou v Ostroměři. Soutěže se zúčastnilo 13 družstev v celkovém počtu 83 dětí. Děti soutěžily v požární štafetě a požárním útoku.

Za Ostroměř závodilo družstvo přípravky ve složení 4 dětí - Anetka Bayerová, Ondřej Spudich, Klára Zedníková a Zuzanka Tučková. Družstvo přípravky obsadilo 1. místo.

Za mladší žáky závodilo 5 dětí - Patrik Horák, Matěj Rozsévač, Michal Kodeš a Natálie Zedníková. Družstvo mladších žáků obsadilo 6. místo.

Za starší žáky závodilo 5 dětí - Vojta Kareš, Jakub Řehůrek, Jaroslav Tuček, Jan Řehůrek, Matěj Sedláček. Družstvo starších žáků obsadilo 5. místo.

Toho dne nám přálo počasí, svítilo sluníčko a děti si to náramně užily. Všechna soutěžící družstva si odvezla domů vítězné hasičské trofeje a pamětní listy. Všechny děti byly odměněny medailemi k 130. výročí SDH Ostroměř a věcnými dary.

OKRSKOVÁ SOUTĚŽ - DOSPĚLÍ

Okrsková soutěž pro dospělé se konala v sobotu dne 23. 5. 2015 v dopoledních hodinách v prostorách za školou v Ostroměři. Soutěže se zúčastnilo 10 družstev, z toho 6 družstev v kategorii muži a 4 družstva v kategorii ženy.

Za Ostroměř závodilo družstvo ve složení Zdeněk Teichman, Jan Boško, Jan Muška, Jakub Arkana, Roman Doležal, Jaroslav Imlauf, Dan Poliščuk a Jan Krejčí, který doplnil družstvo v běhu štafety. Naše družstvo obsadilo 3. místo.

Tři vítězná družstva v obou kategoriích byla oceněna hasičskými poháry a všechna družstva obdržela pamětní list a nástěnný kalendář SDH Ostroměř.

OSLAVA 130. výročí SDH Ostroměř

Začátek oslavy proběhl ve 12 hod. řazením slavnostního průvodu od hasičské zbrojnice k Základní a Mateřské škole Eduarda Štorcha v Ostroměři. Jsme moc rádi, že do průvodu přijeli i pozvaní hosté.

V čele **průvodu** šel ustrojen v historické uniformě za SDH Ostroměř Tomáš Trnka, který nesl transparent s názvem 130. výročí našeho sboru. Ve slavnostní vycházkové uniformě šel člen výboru SDH Ostroměř Jaroslav Horák, který nesl státní prapor České republiky. V historické uniformě šel člen SDH Ostroměř Jan Krejčí, který nesl historický prapor našeho sboru z roku 1935. Tento sborový prapor byl zakoupen od firmy Praporia v Jablonném v Orlických horách k 50. výročí vzniku. Čestnou stráž průvodu drželi velitel sboru Ivo Stýblo a zasloužilý člen sboru Jaroslav Kubinec. Šli ve slavnostních vycházkových uniformách a nesli hasičské sekery. Celý průvod pochodoval hlavní třídou T.G.M. za doprovodu dechové kapely Javorka z Lázní Bělohrad.

Dále pak šli členové sboru Ostroměř včetně dětí přípravky, mladších a starších žáků, dorostenců a žen. V průvodu byli také členi sborů, kteří se zúčastnili v dopoledních hodinách okrskové soutěže, a to včetně rozhodčích.

S hasičskou a historickou technikou přijely do průvodu sbory dobrovolných hasičů z Dobré Vody, Mlázovic, Holovous, Sobčic.

Z Kruhu u Jilemnice přijeli hasiči s historickým vozidlem Mercedes z roku 1944. Největší radost nám udělali svojí přítomností hasiči v historických uniformách z Plačic u Hradce Králové, kteří přijeli s koňskou ruční stříkačkou z roku 1902.

Slavnostní nástup za školou začal podáním hlášení velitele sboru Iva Stýbla starostovi sboru Pavlovi Muškovi. Starosta sboru všechny uvítal a přečetl slavnostní projev, ve kterém se zmínil o celé historii místního sboru. Závěrem své řeči poděkoval všem členům za jejich práci ve sboru a všem sponzorům, kteří přispěli k zajištění celé akce.

Za Královéhradecký kraj přijal naše pozvání 1. náměstek hejtmana kraje Ing. Otakar Ruml, který přednesl svůj projev při slavnostním nástupu.

Dalším významným hostem byl Břetislav Holšán, ředitel pobočky Hasičské vzájemné pojišťovny v Jičíně, který při slavnostním nástupu předal do rukou starosty sboru SDH Ostroměř medaili HVP u příležitosti 130. výročí.

Dále se zúčastnila průvodu a slavnostního nástupu také námi pozvaná starostka Okresního sdružení hasičů Jičín paní Eva Štejnarová, která v rámci svého projevu poděkovala za pozvání a popřála nám mnoho další úspěšné činnosti.

Za obecní úřad Ostroměř přijal naše pozvání starosta obce pan Jiří Stýblo, který při slavnostním nástupu předal do rukou starosty sboru SDH Ostroměř plaketu CENU OBCE OSTROMĚŘ, za dlouholetý přínos dobrovolných hasičů pro naši obec.

Všem hostům tímto děkujeme za jejich účast a za předaná ocenění.

Kulturní program začal vystoupením dětí „**SOPTÍCI OSTROMĚŘ**“. Všechny děti se nám na podiu představily a přednesly básně na hasičské téma. Představily se ale i praktickou ukázkou činnosti hasičů. Po zaznění sirény předvedly vystoupení s modelem hasičského vozidla a záchranu života. Představily se i **děti z SDH Holovousy**. Ty zase na dvě hudební skladby humorně zatančily s hasičským náčiním. Dále následovalo vystoupení dětí ze Základní a Mateřské školy v Ostroměři.

Po 15. hod začaly ukázky hasičské techniky. **SDH Plačice předvedlo ukázkou ruční historické stříkačky**, kterou si mohla vyzkoušet i široká veřejnost.

Pozvání přijala i **Policie ČR**, kterou zde zastupovali příslušníci a technika Dálničního oddělení Pravy. Prováděli i ukázkou dýchání testu na alkohol.

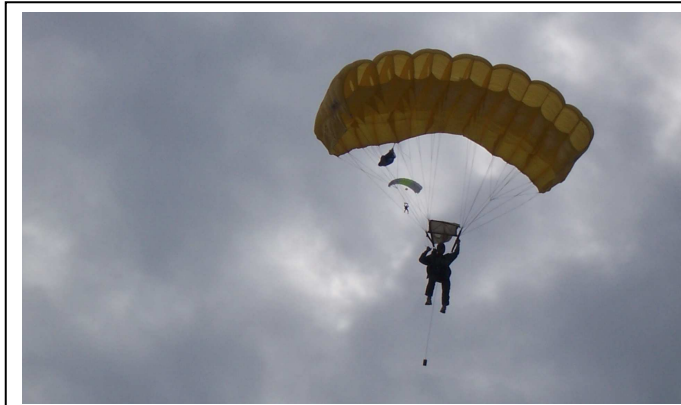
Zajímavá byla rovněž praktická ukáзка **hašení požáru z letadla „ČMELÁK“**. Pilot letadla svým leteckým mistrovským výkonem ohromil nejdnoho návštěvníka slavností.

K vidění byla i ukázka **hasičského útoku ŽEN – VETERÁNEK z SDH Ostroměř**, ve složení Marie Tomešová, Hana Horáková, Zdena Patková, Veronika Vaňková, Dana Hermochová, Andrea Horáková, Daniela Tučková, Jana Johnová.

Zajímavý a za povětrnostních podmínek i napínavý byl **seskok 12 parašutistů** z výšky 1200 m z letadla „ANDULA“. Všichni parašutisté ve zdraví přistáli, byť někteří na místech neplánovaných (střecha na jedné budově ZŠ Ostroměř, na zahradě jednoho rodinného domu a dokonce až za benzinovou čerpací stanicí). Za svou odvahu a výkon si zaslouží obdiv.

Na **vyhodnocení výtvarné soutěže** došlo před vystoupením skupiny VAŤÁK. Výtvarnou soutěž pod názvem „**Požární ochrana očima dětí**“ | jsme vyhlásili v rámci oslavy našeho výročí v měsíci břenu 2015. Do soutěže jsme zapojili školáky, kteří byli rozděleni do čtyř kategorií.

Z nejmladší kategorie 1. a 2. třída jsme nedokázali vybrat nejlepší výtvarné práce, proto jsme se rozhodli, že oceníme všech 12 dětí – David Zajíc, Tereza Luštincová, Lucie Pácalová, Karina Měsíčková, Nikola Soukupová, Tereza Valentová, Jonáš Chudoba, Vojta Kareš, Nikola Holcová, Eliška Karešová, Natálie Zedníková a Tereza Bílková.

Další kategorie patřila dětem z 3. a 4. třídy. V této kategorii jsme ocenili 4 děti – Kateřina Menšíková, Petr Kryl, Jaroslav Tuček a Věra Večeřová.

V kategorii 5. a 6. třída jsme ocenili 9 dětí – Veronika Kazdová, Barbora Drapáková, Adéla Vítková, Natálie Köstingerová, Kateřina Kindlová, Kateřina Hrubá, Vojtěch Zahradka, Michal Kysela a Jan Pácal.

Z nejstarších žáků 7. až 9. třída jsme ocenili 5 dětí – Miroslav Špicar, Jiří Němeček, Patrik Erlebach, Jan Muška a Adéla Kočí.

Všechny výtvarné práce byly k vidění na zadním vchodu do budovy základní školy, kde byly vystaveny po celou dobu konání oslavy. Děti byly oceněny hasičskou medailí a věcnými dary.

Hudební skupina VAŤÁK přilákala na parket nejen dospělé, ale i děti. Všichni si jejich vystoupení moc užili.

Show Freddie Mercury si také našla své diváky, kterým se také velmi líbila.

Sbor dobrovolných hasičů Smržov si mezitím připravil premiéru ukázky „**Hasičské lochnesky**“. Tlakem vody se lochneska vznesla do výše asi 15 m, kde po dobu 10 minut tančila a na závěr vypustila dýmovnici v barvách trikolory.

Vodní světelná fontána na hudbu sklady Vltava od Bedřicha Smetany příjemně překvapila snad všechny zúčastněné diváky. Tuto parádní podívanou si pro nás připravili hasiči ze sborů Smržov, Vlkov, Smiřice, Skalička a Ostroměř. Pro vytvoření tohoto parádního čísla bylo potřeba 18 hasičů proudařů, kteří po dobu 15 minut stříkali každý jednou hadicí. Z našeho sboru Ostroměř to byli - Pavel Muška, Jaroslav Imlauf, Aleš Spudich, Zdeněk Tejchman a Dan Poliščuk. Celkem bylo spotřebováno 50.000 l vody. Hadice měli napojeny z 5 hasičských cisteren a do nich šla voda ze dvou HTS cisteren zapůjčených od ZEAS Podchlumí a.s.

Večerní taneční zábava byla obstarána hudební skupinou **FANDA A JEHO BANDA**.

DOPROVODNÝ PROGRAM

V dopoledních i odpoledních hodinách probíhala v prostorách školy výstava hasičské a historické techniky. K vidění byla připravena fotodokumentace SDH Ostroměř z dostupných historických zdrojů od roku 1945 až po současnost. Dále byly vystaveny hasičské obleky, historické uniformy a drobná hasičská technika. Po celou dobu trvání výstavy se promítalo DVD, které bylo vyhotoveno členy SDH Ostroměř k 130. výročí. V prostorách venku za školou bylo k prohlédnutí několik hasičských stříkaček – přívěsná motorová stříkačka Sigmund z roku 1935, Ebert z roku 1939, PPS 8 a DS 16. Naší velikou chloubou je hasičský speciál Praga RN z roku 1941.

Tímto děkujeme všem, kteří se podíleli na organizační přípravě a technickém zajištění celé akce. Poděkování patří i dobrovolníkům sboru SDH Ostroměř a ostroměřským ženám z Klubu žen za zajištění občerstvení.

Dále mnohokrát děkujeme sponzorům - Obec Ostroměř, Královéhradecký kraj, PROGLES s.r.o., TEXLA a.s., ZD Podchlumí Dobrá Voda, ZEAS Podhorní Újezd, a.s., KÁMEN Ostroměř, s.r.o., Hasičská vzájemná pojišťovna, a.s., Kubištovi hořické trubičky – JANKA, KIMTEX s.r.o.

NÁVŠTĚVA HASIČŮ V MATEŘSKÉ ŠKOLCE

V rámci oslav jsme dne 27. 5. 2015 navštívili děti v MŠ. Měli jsme pro ně připravený pestrý program. Učili jsme se hasičské básničky, společně jsme si zazpívali hasičské písničky a tančili na hudbu z CD Zpívající hasič. Děti nám

předvedly hasičské vystoupení. Dětem jsme půjčili hasičské kloboučky, čepice, přilby a děti nám předvedly módní přehlídku. Pan Muška se dětem předvedl v hasičském obleku Firemana, což je ustrojení hasiče k požárnímu zásahu. Děti měly možnost si oblečení osahat a vyzkoušet si přilbu. Děti nám ukázaly obrázky, které nám nakreslily

na hasičskou tematiku. Od nás dostaly všechny zúčastněné děti dárky a to červenou hasičskou přilbičku, hasičskou medaili k 130. výročí SDH Ostroměř a drobné občerstvení. Na závěr proběhlo společné focení. Po celou dobu naší návštěvy byly děti moc hodné, dávaly pozor, odpovídaly na otázky a moc si to užívaly.

Dětem jsme slíbili další setkání, které proběhne v měsíci září, kdy si děti zkusí zapojit hadice, rozdělovač, proudnice a budou hasit vodou. Už se všichni moc těšíme na další společně strávené chvíle.

POZVÁNÍ NA DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ V HASIČÁRNĚ

Ve dnech 12. 6. - 13. 6. 2015 bude probíhat v hasičské zbrojnici den otevřených dveří. Všechny srdečně zveme se podívat na opakovanou výstavu hasičské a historické techniky, fotodokumentaci, videoprojekci DVD k 130. výročí a DVD z oslavy konané dne 23. 5. 2015.

V pátek bude otevřeno od 16 hod – do 20 hod, v sobotu od 8 hod – do 12 hod. Dále zde bude možnost zakoupit nástěnný kalendář na rok 2016 a DVD, které jsme si pro veřejnost připravili k našemu výročí (historické i současné snímky a videozáběry členů, techniky a činnosti SDH Ostroměř). Prodejní cena kalendáře je 200,- Kč a cena DVD je 150,- Kč.

V případě zájmu bude veřejnosti kalendář i DVD do vyprodání zásob k dispozici v knihovně na obecním úřadu u pí Němečkové, v muzeu u pí Štejnarové, prodejně tabáku a čistírně peří u pí Horákové.

Za výbor SDH Ostroměř
Daniela Tučková - hospodář

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V sobotu 25. dubna 2015 se uskutečnilo „Vítání občánků“.

Do života byli slavnostně přivítáni: Ondřej Šiška, Ema Chvátlová a Kateřina Bášová.

Milé dítětko! Vítáme tě mezi občany naší obce. Přejeme ti, abys vyrůstalo v lásce a bezpečí pro radost svých rodičů. V životě, ať jsi člověkem šťastným a úspěšným, který bude rodičům chloubou i potěšením.

40. ROČNÍK POCHODU KRAJEM EDUARDA ŠTORCHA

Sobota 23. května 2015 se stala v Ostroměři slavnostním dnem, neboť Klub českých turistů Ostroměř uspořádal již 40. ročník pochodu Krajem Eduarda Štorcha, nesoucí jméno našeho rodáka, a Sbor dobrovolných hasičů Ostroměř oslavil 130 let od svého založení.

Středeční celodenní déšť a podle předpovědi nestabilní sobotní počasí s možností přeháněk, které vůbec nepřišly, příznivce turistiky a cykloturistiky neodradily, a tak na start našeho pochodu k Základní škole Eduarda Štorcha v Ostroměři přišlo nebo přijelo celkem 272 účastníků.

Pro pěší účastníky pochodu byly připraveny trasy v délkách 7, 12, 20, 30 km a novinkou letošního ročníku byla trasa v délce 4 km s označením kočárková, neboť celá cesta byla bez problémů zvládnutelná s tímto dopravním prostředkem. Všechny trasy vedly přes Hradištko k bývalému lomu Vlčí jáma a pokračovaly do osady Libín v Mezihořském údolí, kde u Penzionu Sluníčko byla kontrola a účastníci využili možnosti občerstvení. Pouze trasa 4 km směřovala od lomu Vlčí jáma zpět do cíle okolo bývalého kravína a benzínové pumpy u hlavní silnice. Trasa 12 km pokračovala z Libína lesem za stálého stoupání do obce Chloumky na hřeben Hořického chlumu, odkud se nabízel nádherný rozhled na jih do krajiny. Klesáním po nově označené turistické cestě žluté barvy se turisté dostali na náves do Holovous, druhé nejkrásnější vesnice roku 2013. Pohled na rybník, zámek, sochu sv. Jana Nepomuckého, mariánský sloup a upravenou náves s okolními domy musel očarovat každého turistu. Sestup z Holovous pokračoval po Holovousově naučné stezce až do bývalých lázní v Hlášku. Obce Mlázovice, Konecchlumí s mohylou Viléma Konecchlumského a Vojice s nejstarší sochou Jana Husa na venkově mohli poznat účastníci tras 20 a 30 km. Z Podhorního Újezda na modře značenou hřebenovou cestu se šlo okolo jediného funkčního pískovcového lomu na Mlázovickém chlumu. Nejdelší nabídnutá pěší trasa poskytla možnost vystoupit zdarma na rozhlednu Hořický chlum nad Hořicemi a pozorovat i vzdálenější okolí z výšky 27 metrů. Při sestupu z hřebene Hořického chlumu se v průsecích lesa nabízel nádherný pohled na nejvyšší bod zdejšího regionu, na vrch Zvičina (671 m), se žlutě kvetoucími poli řepky olejky.

Jako každoročně na pochod přijde mnoho rodičů a příbuzných s dětmi, a tak i letos bylo na trasách 4, 7 a 12 km v lese nad Ostroměří připraveno několik stanovišť pro nejmenší. Děti měly za úkol například házet šišky na mamuta, prolézat tunelem, trefovat se do klobouku Bob a Bobka a další, za což jim náležely odměny v podobě bonbónů, bublifuků a svítících náramků. A jaké by to byly při pochodu kontroly, kdyby účastníci nedostávali razítka. Děti je samozřejmě měly nejen v propozicích, ale na rukou či v obličeji.

Cyklistům 17. ročníku byly nabídnuty trasy v délkách 25, 35 a 50 km. Pro organizátory bylo letos těžké vymyslet, kudy mají jednotlivé trasy vést, neboť několik silnic, ať na jih nebo na sever od Ostroměře, byly z důvodu opravy uzavřeny (Šárovцова Lhota – Hammerský mlýn, Ostroměř – Obora, ...). Výsledkem hledání bylo, že všechny cyklotrasy směřovaly na sever od Ostroměře, tudíž do kopcovitější, náročnější krajiny než do rovinatého jihu. Krásné Mezihořské údolí řeky Javorky bylo základem všech cyklotras. Cyklotrasa 25 km směřovala do Mlázovic, Chotče a do Hřídellece, kde se cyklisté mohli projít čedičovou homoli Hřídelleckou hůru a prohlédnout památník věnovaný obětem spadlého amerického bombardéru B-17 ze 14. února 1945. Cyklotrasy 35 a 50 km vedly po Hořickém chlumu přes rozcestí Nad Libínem k Dachovům a dále do Červené Třemešné. Kostel sv. Petra a Pavla na Byšičkách byl vhodným zastavením pro cyklisty na trase 35 km a Kalský mlýn, náves a kovárna na Kalu či hrad Pecka zase na trase 50 km.

Příznivci pochodu se mohli o akci dozvědět z plakátů vyvěšených v okolních obcích, z několika webových stránek, z některých regionálních periodik, ale také z celorepublikového katalogu turistických akcí pořádaných KČT. Tím pádem na největší turistickou akci v Ostroměři přijeli účastníci jak z okolí, tak i z dálky, např. z Prahy, Čelákovic,

Brandýsa nad Labem, Liberce, Náchoda, Kladna, Kolína, Rakovníka, Pardubic a Hradce Králové. Každoročně při pochodu zjišťujeme nejmladší a nejstarší účastníky a ani letos tomu nebylo jinak.

Počty účastníků na jednotlivých trasách

	Trasa	Počet účastníků
Pěší trasy	kočárková 4 km	8
	7 km	93
	12 km	75
	20 km	24
	30 km	12
	celkem	212
Cyklotrasy	25 km	18
	35 km	25
	50 km	17
	celkem	60
Celková účast		272

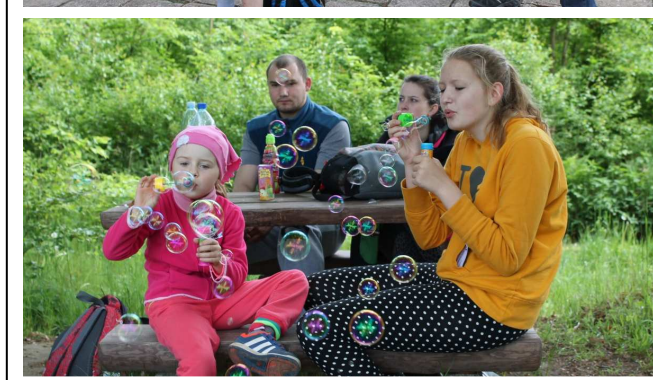
Zajímavosti pochodu a cyklotrasy:

Nejmladší účastníci:

Emma Kratochvílová ze Stračovské Lhoty - 7 km
 Jakub Plecháč z Hořic - 4 km
 Stázička Baťová z Hořic - 7 km
 Michal Dobeš z Ostroměře - 12 km

Nejstarší účastníci:

Marie Vítová z Náchoda - 12 km
 Hana Němcová z Ostroměře - 7 km
 Stanislav Vojtíšek z Ostroměře - 7 km
 Vlasta Firstová z Liberce - 12 km
 Vlasta Benešová z Nové Paky - 7 km
 Lubor Bína z Turnova - 20 km
 Zdeněk Hofman z Lázní Bělohrad - 12 km

V cíli obdržel každý účastník pamětní list s vyobrazením pravěkého lovce od malíře Antonína Teimera. Zároveň vydavatelství časopisu TURISTA poskytlo starší čísla účastníkům zdarma.

Závěrem zbývá jen dodat, že akce se turistům a cyklistům líbila a přislíbili účast příští rok.

V sobotu 21. května 2016 oslavíme již 41. ročník pochodu.

Přijďte, přijďte, těšíme se na Vás.

Ing. Tomáš Horák, KČT Ostroměř

SLAVNOSTNÍ PASOVÁNÍ NA ČTENÁŘE

Je pátek 15. Května 2015. Do třídy přicházíme slavnostně oblečení a v doprovodu maminek, tatínků, babiček a dědečků. V někom z nás je malá dušička, že budeme pracovat před tolika lidmi. Jak jsme se naučili číst během školního roku? V ukázkové hodině českého jazyka jsme dokázali, že písmenka jsou už naši kamarádi.

Slavnostní pasování na čtenáře probíhalo v obřadní síni obecního úřadu, kde jsme byli přivítáni paní Hanou Němečkovou, zdejší knihovnicí. Jako překvapení jsme si připravili dramatizaci pohádky O veliké řepě a zazpívali jsme písničku Když jsem já sloužil. Nikolka přečetla slib čtenářů za nás prvňáčky. Po té jsme jednotlivě přistupovali k panu starostovi Jiřímu Stýblovi, který nás do řádu čtenářského pasoval. Pak jsme odešli o patro níž do zasedací místnosti, kde pro nás bylo připraveno pohoštění. Zde jsme dostali průkazku čtenáře a hned jsme si knížky z knihovny vypůjčili.

Po příchodu do třídy netrpělivě rozvazujeme mašli a se zaujetím listujeme v nové knížce. Snad ji nikdo přes víkend nepřečte.

Čtenáři z 1. třídy, Mgr. Jana Slámová

OBEČNÍ KNIHOVNA EDUARDA ŠTORCHA

NOVINKY V KNIHOVNĚ ANEB CO JSTE JEŠTĚ NEPŘEČETLI....

Beletrie pro dospělé: Papírová města – J. Gren, Obuvníková žena – A. Trigan, Sen o Somersetu – L. Meachamová, Manželovo Tajemství – L. Moriaty, Podpis všech věcí – E. Gilbertová, Beton – I. Pekárková, Nejtemnější hodina – B. Erskinová, Případ Pavlína – M. Formanová, Za rudým obzorem – E. Haran, Vraždy s monogramem – S. Hannah, Lepší život – A. Gavalda, První věci – I. Obermanová, Manželky – T. K. Vasilková, Závrať všedních dnů – N. Roberts, Sběratel Kůží – J. Deaver, Kronika ptáčka na klíček – H. Murakami, Nevinná krev – J. Rollins, Jitka Lucemburková –

M. Denková, Zakázaná láska – J. Černá, Vzpomínky na jednu vesnickou tancovačku – J. Hájíček, Na první pohled – D. Steel, Lásce na stopě – A. Potter, Řeka bohů Bůh pouště – W. Smith, Odplata tě nemine – J. D. Robb, Hedvábník – R. Calbraith, Tygří žena – K. Janouchová, Hradba mlčení – T. Bagsham, Kavárna na pláži – L. Diamond, Platanová alej – J. Grisham, S láskou Rosie – C. Ahernová, Tajemství porodní báby – Osudy porodní báby – Rozhodnutí porodní báby S. Ebertová, Třikrát Richard Kubík – R. Cílek, Já poutník – T. Hayes,

Beletrie pro děti: Divoký vraník – T. Brinx, Ďábelská kuchařka – D. Walliams, Chyťte zloděje – G. Kopietzová, Poslední čarodějka – CH. Marzi, Ztracený jezeček – J. Hacklesby, Lovci pokladů – J. Paterson, Ve škole straší, vidím duchy – E. C. Kimmdová, Nezbedníci – M. Drijverová, Uličnická akademie – T. Deary, Kuba nechce prohrát – P. Braunová

Naučná literatura: Můj syn Vladimír Čech – životní příběh, Jak si postavit motorku, Vaříme s Láďou Hruškou 1.

ZPRACOVÁNÍ DŘEVA

V rámci učiva prvouky jsme ve středu 29. dubna 2015 navštívili firmu „Dřevovýroba“ manželů Johnových v Ostroměři.

Paní Johnová nám ukázala, jak určit stáří stromu počítáním letokruhů. Kůra smrku byla plná cestiček kůrovce. Před hromadou štěpků jsme zůstali udiveně stát a naše oči začaly vybírat zajímavé kousky. „Proč je tam ta dírka?“ Na svědomí ji měl suk, který vypadl. V hale nás zaujalo zeleně zpracované dřevo. Vysvětlili jsme si, proč a jak zezelená. Ukázali jsme si zařízení, které to způsobí. Tím prohlídka neskončila... Ani jedna z pil nás nevylekala, ale s chutí jsme si vyzkoušeli sluchátka. To bylo ticho! Jízda v autě byla pro většinu z nás velkým zážitkem.

Děkujeme za pěknou exkurzi.

Žáci 1. třídy, Mgr. Jana Slámová

TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL OSTROMĚŘ

Pohled do činnosti naší sokolské jednoty v naší obci je velice rozmanitý. Pravidelná činnost probíhá v průběhu odpoledních a podvečerních hodin v ustáleném rytmu cvičebních hodin. Dále pak pořádáme o víkendech plánované akce, ale také se účastníme soutěží, seminářů a soustředění pořádaných jinými jednotami, župou nebo přímo Českou obcí sokolskou.

O víkendu 7. a 8. února se jedna cvičitelka naší jednoty zúčastnila srazu župních vedoucích pohybových aktivit s hudbou v Praze v Tyršově domě. Kde absolvovala cvičení Chitoningu, Dance aerobiku, Step aerobiku, BOSU, Dance jógu, Čtverylku (České besedy), cvičení s malým medicimbálem a na závěr se seznámila s novou kolektivní míčovou hrou Kin-ball.

V sobotu 14. února se dva cvičitelé naší jednoty zúčastnili semináře Kineziotapingu pořádaného v Praze v Tyšově domě. Kineziotaping neboli tejpování znamená lepení pružných pásek na kůži. Tak tuto léčebnou a podpůrnou metodu nejen pro sportovce, ale pro každého koho něco bolí, si mohli vyzkoušet na vlastní kůži.

V neděli 15. února byl v Praze v Tyršově domě seminář pro vedoucí školení cvičitelů. Tohoto semináře se zúčastnili dva cvičitelé naší jednoty se záměrem získat možnost doškolovat další cvičitele v župě Jičínské-Bergrově, ve které je naše jednota začleněna.

O víkendu 21. a 22. února se jeden cvičitel naší jednoty zúčastnil ústředního srazu župních vedoucích mužů v Olomouci.

V sobotu 7. března jsme v naší sokolovně uspořádali „**Sokolské šibřinky, aneb dětský maskarní bál**“. Cvičitelky měly tentokráte na hlavách uvíty věneček každý v jiné barvě a stejnou barvu mělo i triko. Všechny děti přivítala Lada Vávrová, která byla také hlavním moderátorem celého karnevalu. Pro děti byla připravena bohatá tombola – štěstíčka byla všechna výherní a tak si děti donesly domů drobné dárčky.

Hned na začátku děti přivítaly jaro, posbíraly podle barev kytičky, které byly rozloženy po celé tělocvičně. Na rozehrání dětem byla puštěna písnička „Hlava, ramena, kolena, palce...“, děti slova opakovaly a ukazovaly na jednotlivé části lidského těla, postupně se písnička zrychlovala. Jako první soutěžní úkol měly děti přenést míček na lžici vytyčenou dráhou přes překážky.

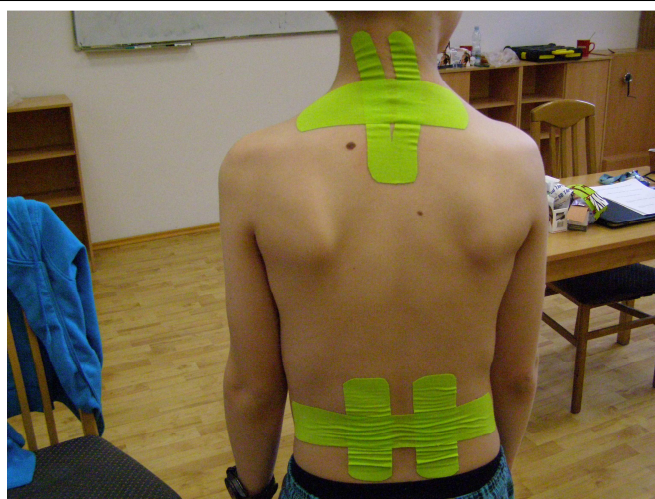
Potom si děti zkusily další hru „Kuba řekl...“. Následovala soutěž, ve které byli zapojeni i rodiče, dvojice si svázala k sobě každý jednu nohu a musely projít společně snožmo vytyčenou trasou. Dále si děti vyzkoušely hod míčkem do bedýnky. Některé děti dokonce přednesly básničku, či zazpívaly písničku. A již nás čekala oblíbená soutěž „Židličkovaná“. Na závěr se na písničku „Jede, jede mašinka“ vytvořil po celé tělocvičně dlouhý had plný dětí v karnevalových maskách. Za každou soutěž byly děti odměněny drobným dárkem či pamlskem.

V pondělí 9. března se uskutečnila Valná hromada naší jednoty, které se zúčastnili nejen členové jednoty, ale nechyběla účast ani zastupitelů naší obce. Zhodnotila se činnost a hospodaření za rok 2014 a další plán činnosti a návrh rozpočtu na rok 2015.

V sobotu a v neděli 21. a 22. března se v sokolovně v Hradci Králové tři naši cvičenci zúčastnili nácviiku skladby „Generations Together“ (v překladu „Společně v pohybu“). Všichni účastníci hromadné ČOS skladby „Společně v pohybu“ na hudbu skupiny Queen, se stávají členy reprezentační výpravy České republiky a ve dnech 12. - 18.července odjíždí na XV. Světovou gymnestrádu v Helsinkách ve Finsku a prezentují tam české pojetí sportu pro všechny. Je přihlášeno celkem 500 cvičenců, z naší župy 3, což jsou vlastně členové naší jednoty. Ti budou reprezentovat nejen naši jednotu, ale i naši obec Ostroměř a župu Jičínskou-Bergerovu. Česká výprava bude mít i vystoupení „Proč bychom se netěšili“ na tzv. „Národním odpoledni“ v jedné z velkých hal, té se zúčastní i členové naší jednoty. Helsinkám předchází ještě generálka na stadionu v Brně, kde se ve dnech 5. – 7. června koná Sokolské Brno 2015.

Ve čtvrtek 16. dubna se cvičitel oddílu florbalu zúčastnil doškolovacího semináře pro trenéry florbalu v Jaroměři za účelem prodloužení trenérské licence.

V neděli 19. dubna se konal v jičínské sokolovně doškolovací seminář „Cvičíme zdravě III.“ - určený pro cvičitele všech odborností, kteří pracují s věkovou kategorií – děti a žactvo (lektoři - D.Toncarová a M.Sedláčková). Tohoto semináře se zúčastnili dva cvičitelé naší jednoty. Na programu byla nejen teorie o anatomii páteře, vadném držení těla, plochonoží u dětí a terapie, ale i praxe. Ta spočívala ve správném cvičení při vadném držení těla, nácviik správné chůze, posílení břišního svalstva, zapojení hlubokého stabilizačního systému u dětí, zásobník cviků a jeho

Kineziotaping neboli tejpování

rozbor. Na závěr nás čekala chůze naboso v přírodním materiálu (písek, šišky, různé druhy ořechů, kamení, drť, korálky, bukvice, kaštiny, dřevěné špalky...).

V sobotu 25. dubna proběhla v Jičíně a ve Valdicích župní soutěž odboru sokolské všestrannosti v atletice, plavání, sportovní gymnastice a ve šplhu. V žákovských kategoriích se soutěží zúčastnilo 60 závodníků, z toho 5 bylo z naší jednoty a jako spolupořadatelé pět ostroměřských cvičitelů. V atletice získala v kategorii předškolní děti Eliška Tomešová 2. místo., v kategorii mladší žáci II. Jakub Tomeš 2. místo a v kat. starší žáci III. Tomáš Ersepka 3. místo. V plavání v kategorii mladší žáci II. vybojoval Jakub Tomeš 2. místo a v kat. starší žáci III. Tomáš Ersepka 1. místo.

FLORBAL

V letošním roce se členové naší tělocvičné jednoty opět zapojili do turnajů ve florbalu započítávaných do soutěže Odboru všestrannosti České obce sokolské.

V nejmladší kategorii mini žáci 8 - 10 let jsme se zúčastnili župního přeboru ve florbalu 15. 3. 2015 v Dolní Kalné. V konkurenci družstev z Dolní Kalné, Valdic a Sobotky jsme obsadili 3. místo. Sestava našeho družstva: Matěj Rozsévač, David Velich, Ondřej Vohánka a Natálie Zedníková.

Další tři turnaje byly uspořádány naší ostroměřskou jednotou.

Župního přeboru ve florbalu 28. 2. 2015 v Ostroměři v kategorii žáci 11 - 13 let se turnaje zúčastnily jednoty z naší župy Jičínské-Bergrovy a to z Dolní Kalné, Ostroměře a z župy Podkrkonošské-Jiráskovy družstvo Sokola Rokytník. Ostroměř skončila na 2. místě. Sestava našeho družstva: Jan Kindl, Jan Muška, Michal Novotný, Jan Pácal, Matěj Sedláček, Matěj Šmejč, David Švanda, Jaroslav Tuček, David Velich.

Župního přeboru ve florbalu 1. 3. 2015 v Ostroměři v kategorii žáci, dorost 14 - 17 let se turnaje zúčastnily jednoty z naší župy Jičínské-Bergrovy, byly to z Dolní Kalné, Lázní Běláhoř, Ostroměře a z župy Podkrkonošské-Jiráskovy družstvo Sokola Nový Hrádek a mimo sokol kombinované družstvo Rokytník-Žďárky. Ostroměř skončila na 5. místě. Sestava našeho družstva: Vojtěch Balihar, Linda Bidlová, Martin Dobeš, Daniel Holec, Jan Muška, Jiří Němeček, Jan Pácal, Matěj Šmejč.

Župní přebor ve florbalu 14. 3. 2015, v kategorii junioři, muži 18 a více let jsme uspořádali turnaj v Hořicích v hale u gymnázia. Zúčastnila se nejen sokolská družstva z naší župy: Dolní Kalná, Sobotka, Nová Paka a Ostroměř, ale mimo sokol se turnaje zúčastnil také tým Cobra Jičín. Ostroměř skončila na 5. místě. Sestava našeho družstva: Filip Bidlo, Lukáš Černý, Adam Hruška, Daniel Němeček, Jan Šorm, Daniel Vávra, Jan Vávra, Vojtěch Vávra.

Výbor T. J. Sokol Ostroměř

ARCHEOLOGICKÉ NÁLEZY Z OSTROMĚŘE (část I.)

Celé katastrální území Ostroměř je jednou velkou archeologickou lokalitou. Vykytují se zde nemovitě i movité archeologické nálezy zahrnující období od závěrečného úseku starší doby kamenné včetně až do novověku včetně. Důvodem této skutečnosti jsou mimořádně vhodné podmínky k zakládání lidských sídlišť. Severní část katastru tvoří část pískovcového Mlázovického Chlumu. Její jižní svah v místě dvou vyvěrajících pramenů vody vybrána ke stavbě slovanského hradiště. Východní okraj Chlumu je ohraničen hlubokým kaňonem řeky Javorky, která byla po celý pravěk i středověk vodním zdrojem všech zde bydlících obyvatel. Jižní rovinná část katastru má několik částí - pod svahem s hradištěm jsou rozsáhlé nivní louky vytvořené uvedenou řekou, dále k jihu středověká část Ostroměře (tj. ode dvora Hradištko až po okraj Starohorské ulice) a jižní část území tvoří obdělávaná velmi úrodná pole. Ta jsou tvořena hnědozemí středoevropského typu vzniklou na sprašovém základu. Sprašové půdy a návěje překryly celý katastr již během třetihor. Mlázovický i dále za Javorku pokračující Hořícký Chlum byly zcela jistě trvale zalesněné. Dřevo bylo hlavním energetickým zdrojem obyvatel až do 19. století. Velký význam pro Ostroměř měla a má i nejdůležitější komunikace celými severovýchodními Čechami. Její trasa je určena morfologií této krajiny, tedy dominujícími právě uvedenými Chlumy - Vřeššovským, Hoříckým a Mlázovickým. Podél jejich jižních okrajů vedla tato cesta (ve středověku zvaná Hradecká) z oblastí Královéhradecka severně kolem Jičínské kotliny až k Jizeře v oblasti dnešního Turnova. I když cesty jsou v minulosti jen málokdy objeveny, tuto cestu je možné vymezit lidskými sídlami a neběžnými nálezy. Lze uzavřít, že Ostroměř a její blízké okolí je z hlediska pravěkého a středověkého osídlení mimořádně cenným územím.

Nejstarší movité archeologické nálezy objevené v Ostroměři mají evropský význam. Na mírném návrší mezi železniční tratí a silnicí ze Starohorské ulice do Obory a Chomutic byly v letech 1962 až 1964 sesbírány drobné kamenné nástroje, a poté byl proveden i archeologický výzkum. - Místu s těmito nálezy se rovněž říká Borák či Havránkovo pole. - Na ploše 90m² (sondy z roku 1963 a 1964) byly objeveny shluky kamenů a nástrojů. Bylo to na místech obytných a výrobních objektů. Celkem bylo získáno 162 kamenných předmětů, z nichž 14% mělo vytvořenou pracovní plochu/hranu. Byly to nástroje - škrabadla, rydlo a čepelovité nástroje. Ostatní kusy byly odpadem z jejich výroby. Všechny nálezy jsou poměrně malé, nejdelší nástroje měří 26 mm na délku a je široký 23 mm. Kamennou surovinou je šedý, bílý a mléčně zabarvený silicit (pazourek), další část (asi 22 %) nálezu je ze silicitu několika hnědých odstínů. Všechny nálezy mají na povrchu za dlouhou dobu od svého vytěžení bílou, modrou nebo mléčně bílou patinu. Další nástroje a kusy odpadu jsou ze skvrnitého rohovce (asi 15 %).

Objevené kamenné nástroje byly zcela odlišné od všech, které byly objeveny v celé české kotlině. V evropské archeologii byl pro ně zaveden název **ostroměřská skupina pozdní doby kamenné**. Nálezy byly ihned po svém objevení publikovány a zařazeny mezi obdobnou kamennou industrii lovců tehdejší střední Evropy datovanou do 12. - 11. tisíciletí př.n.l. Tehdy končila poslední doba ledová a krajina se výrazně začala měnit. Tehdy již byla lovena menší zvířata než byli vyhynulí mamuti, a sice koň, sobi, jeleni a další menší šelmy. Ti všichni přicházeli k řece Javorce pít a pro lovce to byla velká příležitost je ulovit. Proti proudu Javorky byla další stanice lovců zvěře na **Libíně**. Zde byl dokonce nalezen nástroj z mladší doby kamenné o mnoho tisíc let starší než ty předchozí, ale nástroje stanice lovců z pozdní doby kamenné potvrzují i zde trvalejší osídlení. Lovci drobné zvěře se zde zastavili i ve střední době kamenné. Vše ukazuje na význam Javorky jako vodního zdroje, její údolí na významnou komunikaci a strategický význam všech v jejím okolí osídlených míst.

Pokračování seriálu příště, PhDr. Eva Ulrychová

V sobotu 11. dubna 2015 proběhla vycházka pod vedením PhDr. Evy Ulrychové po archeologických nálezech na Hradištku nad Ostroměří. Fotografie dokládají velkou účast a zájem našich i přespolních občanů.

VZPOMÍNKA

Dne 24. května 2015 ve věku 89 let zemřel náš milovaný bratr a strýc
pan prof. MUDr. Josef Erben, DrSc. ostroměřský rodák.

Kdo jste ho znali, věnujte s námi tichou vzpomínku

Alena Kadlečková

S rodinou

ERBEN JOSEF * 24. 5. 1926,

DrSc., lékař – zakladatel dialyzační léčby v Československu. 1951-1956 lékař v Nové Pace,
1956 - 1993 I. interní klinika Fakultní nemocnice v Hradci Králové, kde 1961 - 1989 vedl hemodialyzační středisko
a současně zástupcem přednosty, 1990-1993 přednosta kliniky. Od roku 1993 přednosta nefrologického oddělení
s hemodialyzačním střediskem na poliklinice v Pardubicích. 1968 - 1970 a 1980 - 1991 expert ministerstva
zdravotnictví. 1966 - 1967 studijní pobyt v USA.

Historie první transplantace ledviny provedené na území Československé republiky

Historie první transplantace spojuje Košice a Hradec Králové. Akutní
ledvinná nedostatečnost vyžadovala u šestnáctileté studentky z Košic,
Alžběty Martonové, dialyzační terapii. Tu tehdy poskytla Fakultní
nemocnice v Hradci Králové. Na 1. interní klinice byly provedeny celkem
tři dialýzy na Moellerově dialyzačním přístroji. Při každé dialýze byly
Alžbětě podány průměrně dvě transfúze. Pracoviště pracovalo pod
vedením **MUDr. Erbeny, zakladatele dialyzačního střediska, tvůrce
tzv. Hradecké dialýzy a pozdějšího profesora 1. interní kliniky FN
v Hradci Králové.**

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ NA MĚSÍC KVĚTEN 2015

Tobolková Miluše	Domoslavič	90 let
Hypiusová Marie	Ostoměř	92 let
Zmátlíková Květa	"	91 let
Beránková Miloslava	"	89 let
Němcová Hana	"	85 let
Kindlová Milada	"	82 let
Doležalová Marie	"	70 let

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ NA MĚSÍC ČERVEN 2015

Faltová Miloslava	Ostoměř	89 let
Šmejce Miloš	"	86 let
Vojtíšek Stanislav	"	85 let
Zörnig Jaromír	"	83 let
Tauchmanová Hana	"	81 let
Munzarová Gizela	"	81 let

Srdečně blahopřejeme všem oslavencům.

NOSTALGICKÉ JÍZDY PARNÍCH VLAKŮ

Jízdy parní lokomotivy 310.0134 z výtopny Jaroměř.

21. června 2015	Stará Paka - Ostoměř – Hradec Králové – Jaroměř
28. června 2015	Hradec Králové – Ostoměř – Jičín - Turnov
2. srpna 2015	Hradec Králové – Ostoměř – Jičín - Turnov

ZE VZPOMÍNEK NA DĚTSTVÍ A MLÁDÍ

Libuše Zhouřová Šubrtová

Hořice v Podkrkonoší – město kamenné krásy – tak jest toto město nazýváno a právem. Pásmo vrchů táhnoucí se z míst od Boháňky-Skály na západ pod jménem Chlumy, končí až u obce podle nich také nazvané Konecchlumí. Tam na úpatí vrchů stojí socha lva, kterému se připisuje moc určovat směr blížících se bouřek od Jičína. Když sekne ocasem, bouře se buď uhne celá a pokračuje dále směrem na Lázně Bělohrad nebo Hořice, nebo se rozdvojí a jde dvěma uvedenými směry. Skutečnost to je opravdová, ale jinak to je asi s opravdovým šlehem ocasu. Celé toto pásmo je ze samého pískovce, pouze struktura složení je jiná, různá se. V mnoha obcích na jižním svahu těchto vrchů si majitelé pozemků na nich otevřeli lomy na jeho těžbu, která se rok od roku zvětšovala. Pískovec byl a je požadován ne jen pro potřebu ve stavebnictví, ale i sochaři v něm našli zalíbení pro vytváření svých děl. V Hořicích samotných jich je dosti. Jen věž samostatnosti zůstala nedokončena. Nahoře nad městem měla původně stát rozhledna, s které měla být uviděna až rozhledna v Praze na Petříně. Nastalá však hospodářská krize v poválečných letech po první světové válce dostavbu této rozhledny přerušila. Celá stavba měla být jako památník na oběti první světové války. K tomu účelu slouží nyní vybudovaná spodní část rozhledny. V upravené v ní pamětní síni stojí v každém rohu v životní velikosti pískovcová socha vojenského představitele z každé země bývalého Rakouska-Uherska. Se střechy je možno spatřit pěkný kousek naší země.

K samotným Hořicům bych zde měla takovou malou perličku. Jako všude jinde ve větších místech, měly též i Hořice fotbalový klub. Ve čtyřicátých letech vlastnily dokonce výborného hráče Honzu K. Byl zde ale jeden problém – pivo a to Honzík měl rád. Aby si udržel hráčskou kondici, jednoduše ho vždy před významnějším zápasem zavřeli s možností volnosti na potřebný trénink. Toto opatření bylo prospěšné poměrně dlouho, ale nakonec bylo od toho stejně upuštěno. Práce mu nevoněla a ani ji nehledal, na dotaz proč tak nečiní, vytáhl ruce z kapes řkouc: kamaráde milý, tyhle ručičky nic nikdy nedělaly a dělat nebudou. Také to tak bylo. Zato se stal překupníkem zboží k pohledání a byl jím až do své smrti.

Dříve, když šel člověk z města po státní silnici směrem na Jičín a z ulice byl venku, pohled na Vrchu s poli osázenými alejemi ovocného stromoví, v němž převládaly nejvíce třešně a jabloně, provázel ho až k obci Chlum a pod ním osadou Hrachovcem, v té době též zvanou Cihelna, alespoň babička, když tam byla pouť a ona odtamtud pocházela, nám dětem říkala: v neděli půjdeme do Cihelny na pouť. Pane Bože, tam bylo jídla a tenkrát také jsem viděla a slyšela poprvé rádio. Copak, když přišlo jaro a stromy rozkvetly. To vše bylo jako zahalené bílým závojem, z kterého jen místy vykukovaly střechy stavení, to byla krása, jako v pohádce. Přišla však doba scelování pozemků, aby byla větší efektivnost hospodaření s nimi a tak z té pohádky zbylo v dnešní době velice málo. Obdělávání polí ukončuje les, do jehož jižního okraje jest jakoby zasazena vesnička Chodovice s kostelem a vedle něho školou. Tato víska společně s výše v lese položenými Chlomkami – to se tak říkávalo, jdeme se projít na Chlomka, ona tam totiž byla malá šikovná hospůdka, kde se dalo po únavě z cesty při dobrém pivečku pěkně odpočinout – jsou nedílnou součástí Holovous, kde je zámek a velkostatek. Od Holovous se silnice začínala snižovat až tak, že do objevivší se Ostroměře se sjíždí již s kopce zvaného Borek, nyní se mu říká Holovoušťák, v současné době známý úsek častých automobilových nehod. Vedle železničního přejezdu na jedné straně pod tímto kopcem je továrna, které se jinak neříkávalo než fabrika pod Borkem. Pracovní náplň továrny byla několikrát měněna i německá Junkrska ji měla za války obsazenou. Kousek za přejezdem se odbočuje se silnice na cestu do Erbenova mlýna, kterému se říkalo mlýn v Podhrázi.

Jeden příbuzný majitelů mlýna byl za války totálně nasazen na nucené práce do Německa. Za nějaký čas, kdy si našel za sebe náhradu, mohl se vrátit domů. Pak že korupce neexistovala. Jednoho dne nečekaně přišlo mému chlapci vyzvání z úřadu práce, že toho a toho dne roku 1943 má nastoupit do zaměstnání u jedné firmy v západním Německu. Úplně čistou náhodou se dozvěděl, že jede jako náhrada, ale za koho, nám bylo známo až později. Jelikož s pracákem již nebyla žádná spolupráce, napadla mě taková nerozvážná myšlenka a jednoho dne jsem se vydala, aniž bych se slovem někomu o tom zmínila, na cestu do Hradce Králové na Gestapo za milého chlapce orodovat. Když u venkovních skleněných dveří jsem chtěla vstoupit za kliku, v tu chvíli se mi v hlavě rozběhlo, otočila jsem se, a co nejrychlejším krokem jsem odcházela. To byl nejhorší potřeštěný kousek, který jsem kdy v životě provedla. Vždyť vůbec nic nechybělo k tomu, aby mě Gestapák zahlédl za dveřmi nebo nejistou potkal na schodech, asi bych dnes tady živá nebyla. Ještě dnes mi tuhnou v žilách krev, když si na to vzpomenu. Chlapec nikam však stejně neodjel a skrýval se na různých místech u příbuzných. Protože se za takového stavu nedalo dlouho žít, obstaral mu jeho kamarád zaměstnání za hranicemi v blízké Žitavě, kam také nastoupil. Návrat jeho zůstal stejně

velkým otazníkem. To jsem ho ale ještě společně za pomoci převaděče vyprovodila až za hranice bývalých Sudet. Jo, jo, tomu všemu se říká nerozvážené mládí.

Cesta od mlýna podle řeky Javorky končí u Hlásku. To jsou dva domky, splav u řeky a bývalé Tománkovy lázně. V nich se léčilo hlavně pohybové ústrojí, vydatným pomocníkem při tom byly podávané baňky vysávající krev. Od lázní se pěšinou podle lesa vzhůru přišlo na starou někde i strmou lesní cestu z Holovous do Machova mlýna v Mezihoří zvaná také Přední Mezihoří. Jedné mrazivé neděle v zimě jsem se s kluky vydala na lyže. Krásně se jelo po tom jiskřivém sněhu směrem k lesu. Po této lesní cestě jsme sjížděli dolů, avšak náhle jsem ležela v kořenech stromu. Balance, zlámaná lyže a strašně bolestivé koleno. Další jízdy návrat za pomoci jednoho kluka domů a na lyže jsem moc dlouho nestoupla. Stráň, která se rozprostírá na holovouské straně, nesla v té době jméno Kartouzská stráň. Začátkem dvacátých let byl celý smrkový porost této krajiny napaden řádící mniškou. Dřevo se tím stalo úplně znehodnocené a o několik let později zase celá stráň byla zničena požárem, který zasáhl i část holovouských lesů. Prý od projíždějícího vlaku.

Chodovice, Chodovice, moje rodná vísko,
stále jsi mi v srdci mém tolik, tolik blízko.

Tam v kamenných stěnách světnice a pod doškovou střechou jsem spatřila světlo světa. Došky, ty se dělaly z dlouhé vymláčené žitné slámy. Snopy žita se ve stodole rozprostřely na mlat a obvykle ve třech se do nich mlátilo cepy, dokud nebylo zrní z klasů venku. Při tom se ze začátku říkalo, pojď mě pomoci, pojď mě pomoci, a když pak byla souhra zajatá, následovalo, dej už pokoj, dej už pokoj. Ale takhle než nastala souhra mlátičů a cep brnkal o hlavu mlátiče, to nebylo moc milé pohlazení. Potom ve stodole na konci z patra visícího provozu se přivázal asi 60 cm dlouhý hladký silnější kolík, vzal se malý snopek vymláčené slámy, na silnějším konci se u kraje obtočil provazem a zavázal ze slámy pevně zkrouceným povřísem a povřísem se také postupně na sebe kladené přivazovaly na latě přibitých na krovech střechy. V krátké době se mláčení provádělo na mlátičkách k tomu účelu již vyrobených. Elektřinu na pohon mlátičky a řezaček tak zvaný motorový proud tatínek nechal zavést hned, jak se začala provádět elektrifikace ve vsi, kdežto na svícení to trvalo hezkých pár let. Do té doby byla jediným osvětlovacím prostředkem petrolejová lampa, venku pak obyčejná lucerna s otevřeným ohněm. Zejména ve stodole a chlévě, kde všude byla sláma, musel být člověk hodně opatrný, aby někde něco nechytlo.

Jak děcko jsem velmi ráda chodívala do chléva k těm našim dvěma hospodářským pomocníkům kravkám Strace a Bělce, usedla mezi ně na žlab a drbala je za ušima. Dělal jim to asi moc dobře. Hlavy položily do klína a jazykem olizovaly ruce i nohy. To však nebylo jemné pohlazení, nýbrž to působilo jako jemnější škrábání rýžákem, tak byly ty jejich jazyky drsné. Samozřejmě na ty holky rohaté usedaly nepříjemné pro ně mouchy, kterými jsem se zabývala tak, že jsem vždy jednu vzala, hodila živou na pavučinu pavouka, kterou měl utkanou v rohu zdi. Ten, když ucítil, že se na pavučině něco pohybuje, vyběhl ze svého úkrytu, mouchu popadl a šup už s ní byl ve svém úkrytu zpět. Těch pavučin bylo více a tak nevšední zábava byla docela pracná.

Dětství i mládí spolu o dva roky mladším bratrem jsme měli skutečně nádherné, neboť jsme vyrůstali v lásce a shodě našich rodičů. Jen jedenkrát v životě jsem dostala výprask, ale ten stál za to od tatínka a to ještě k tomu všemu jsem byla jeho mazlíčkem. Naše podařená partička si usmyslela, že bychom si mohli zahrát na válku holky proti klukům. Ten nápad se zrodil ve chvíli, kdy nedaleko nás jsme uviděli pole s osázenými bramborami. Řádky neřádky, natě i s bramborami se vytahovaly, ty se s nich otrhávaly a lítaly po poli jako střely. V tomto případě bylo nadmíru jasné, že když majitel uviděl tu spoušť, se radostí nerozplýval a šel to vše hned oznámit na patřičná místa – rodičům. Vidím jako dnes tatínka, když přišel ke mně s v ruce držícím potěhem a ten přes maminčino bránění měl na celé mé zadní části těla posvícení. Potěh byl řemen, kterým si ševci a tím můj tatínek byl, upínali na kolenách boty před prováděním jejich oprav. Také jsem si to zkusila. Jednoho dne, když jsem byla sama doma, vzala jsem verpánek = ševcovská stolička, sedla na něho, položila botu na kolena vzhůru podrážkou, řemenem navlečeným na noze přitáhla botu ke kolenu, vzala do ruky půrek, klepla na něho ševcovským kladívkem a do vzniklé díry nasadila malý dřevěný floček, který se pak opatrně přiklepl kladívkem do podrážky. Zaklepla jsem jich několik a nezlomila ani jeden. Důležitou potřebou ševce byl i knejp – ostrý to nůž přizpůsobený k řezání kůže. Tatínek byl dobrým ševcem. Tenkrát začaly být v módě filcové holinky a mně, aniž jsem se mu o tom zmínila, je též zhotovil. Světlounce béžový filc od kolen po kotníky, spodek pak světle hnědá kůže. Pane, v nich jsem si pochodila. Viděla jsem také, jaké boty zhotovil jedné starší paní, která měla nohy zdeformované kotníky a hotovy byly v krátké době, kdežto maminka? Co jí to dalo práce, aby jí boty, které nepotřebovaly zatím ne příliš velkou opravu, konečně spravil.

V chodovické osmileté obecní škole jsem 1. září 1927 zahájila školní docházku. Pan třídní byl hodný, s námi dětmi to uměl, paní řídící to zase uměla s ním, zvláště když potřebovala uvést do pořádku zeleninové záhony. Často jsme vytrhávali na nich plevel a neupadlo nikoho z nás, aby se pronášely nějaké námitky proti a docela spokojeně se popelili v hlíně za veselého brebentění. Nevím již, z jakého důvodu jsem z druhé třídy přestoupila rovnou do čtvrté a z této jsem pak odešla do hořické měšťanky, asi jsem se dobře učila, na to se již nepamatuji. Tenkrát tři a půl kilometru do Hořic a zpět, den co den šlapat pěšky v zimě v létě, za každého počasí, dopravním prostředkem byly vlastní nohy, to nebyl žádný požitek. Autobusy v té době zatím ještě vůbec nejezdily a jízdní kola pro děti? Nebyla, neexistovala. V zimě přesto jsem měla několikrát štěstí, že když jsem vcházela z chodovické cesty na silnici, mě dojely koňským spřežením táhnuté saně vezoucí paní správcovou z holovouského velkostatku, která doprovázela svoji dceru do hořické školy, kočí zastavil a já mohla usednout na sedátko v zadu saní a jak jsem si libovala, že nemusím šlapat v tom sněhu. Státní silnice to nebyla asfaltka, ale obyčejná štětovaná silnice. Betonka z Hořic za Holovousy se stavěla v třicátých letech Konstruktivou Praha, visitka této firmy byla viditelná v každém rohu panelu a ne jako dnes, kdy je téměř neuznávané toto uvádět na provádění takových prací. Dále pak až do Jičína byla vybudována asfaltka. Provoz automobilové dopravy se začal stupňovat a začaly jezdit i autobusy.

Na měšťance mimo povinných předmětů bylo též vyučování nepovinných a to jazyků němčiny, ale ta byla ve 4. ročníku již povinná a francouzština, jejich výuka však byla v odpoledních hodinách. Těch hodin nebylo v týdnu tolik, takže jsem se do jejich vyučování též zapojila. České pohraničí bylo až na opravdu malé výjimky obydlené obyvateli německé národnosti, Čechů byla menšina, takže nebylo nic neobvyklého, že si přes prázdniny rodiny české braly školáka z rodiny německé a nás šel do rodiny jejich za účelem jazykové konverzace. I moje rodiče napadla tato myšlenka, takže jsem dvoje prázdniny prožila tímto způsobem. Byla zde však ještě jedna nemilá skutečnost. Začátkem 30. let se ujal moci Hitler a jeho soukmenovci u nás začali radikálně zvedat hlavu. První prázdniny v této době jsem prožívala v rodině německé v Mönchsdorfu – dnešní Klášterská Lhota mezi Kunčicemi a Hostinném. Když se prázdniny chýlily ke konci, české děti, které tam byly rovněž na tak zvaném handlu, odjely a já, jelikož tatínek neměl možnost si pro mě dojet, musela jsem ještě několik dní počkat. Jeden den z dlouhé chvíle zašla jsem si ke kolem tekoucímu Labi a začala jsem se v něm brouzdat po kamenech. Najednou se u břehu objevila parta německých výrostků přibližujících se za patřičného hulákání s výrazným v něm křikem ty česká sv..., co tady ještě děláš, prsk a kámen jsem měla na hlavě. Leknutí bylo příšerné, ale podařilo se mi úprkem zmizet mezi domky z jejich dohledu. Naštěstí mi zůstala na hlavě jen boule. Nikomu jsem o tom neřekla, vlasy to místo zakryly, a když se objevil tatínek, šťastna jsem s ním ujížděla domů.

Prázdniny v následujícím roce jsem prožila v Mníšku u Liberce v rodině zemědělce. Tam bylo ovzduší alespoň na povrch klidné. Snad k tomu přispěla přítomnost našich vojáků, kteří tam měli cvičení, chodili ve dvojicích a sledovali dění kolem sebe. V tomto čase se objevil na scéně Konrád Henlein jako představitel nově utvořené politické strany pro německé obyvatelstvo v našem pohraničí. V rodině, kde jsem prožívala dny prázdnin, byli lidé rozumní, měla jsem se dobře, s paní jsem se spřátelila na tolik, že jsem téměř nepociťovala, že bydlím u cizích. Jednoho dne jsme se spolu vydaly do Liberce, že se také podíváme do města. Cestou od nádraží věnovaly jsme se prohlížení výkladů a až když jsme byly v ulici vedoucí k radnici, tam od ní uslyšely jsme rámus, který se neustále stupňoval. V tom jsme spatřily přibližující se průvod odrostlých chlapců mimo jiné v krátkých kožených kalhotách a bílých podkolenkách mlátících do bubnů až uši zaléhaly. Ten hnusný odporný řev bubnů v duchu slyším někdy ještě dnes. Život českých rodin byl den ode dne nesnesitelnějším, ve značných případech i v ohrožení života a že některé četnické stanice byly násilně zlikvidovány úplně, nebylo žádnou zvláštností. Poměry se stále zhoršovaly až tak, že v září 38 byla vyhlášena mobilizace. Jaké však bylo překvapení našich vojáků k pevné obraně státu nastoupivších, když jim bylo oznámeno, aby složily zbraně. To se dokázali zástupci západních států urychleně sejít, o nás a bez nás rozhodnout o našem osudu a vyslat do Prahy svého vyjednavče lorda Chamberleina s výzvou, abychom vyhověli Němcům v jejich požadavcích. Těžké přetěžké bylo rozhodování tehdejších našich vládních činitelů s takovýmhle jednáním souhlasit. Nakonec se tak stalo a od toho okamžiku se celé české pohraničí obývané Němci stává nedílnou součástí Říše pod názvem Sudety.

Po čtyřech ročnících měšťanky jsem po zkouškách byla přijata na dvouletou veřejnou obchodní školu spojenou se čtyřletou obchodní akademií. Ředitelem byl RNDr. V. Buřil pocházející z obce Choteč nedaleko Lázní Běláhradu, vyšší štíhlé postavy, Sokol tělem i duší. Proto také byl za války uvězněn a domů se nevrátil. Vzpomínám si, jak přišel jednou do třídy, vyvolal jednoho žáka, který při odpovídání na otázky se klaněl na všechny strany,

načež ho pan ředitel přerušil slovy: Člověče nešťastná, to jste mladý muž, vždyť stojíte jako třtina větrem se klátící. Přál si, aby se z nás stali přímí a slušní lidé. Škola v 37. roce skončila, vysvědčení v ruce a co teď. Hospodářská krise se nelepšila, já zůstala na krku rodičům.

Asi za 4 měsíce nato zastavilo před naším baráčkem auto a z něho vystoupivší 2 pánové šli k nám. A důvod? Potřebovali kancelářskou sílu na velkostatek v Myštěvsi, byl totiž jeden z nich jeho správce. Ten viděl před sebou mládě škoie odrostlé, nejisté, praxe žádné, takže sjednání pracovních podmínek bylo snadné. 100,- Kčs hotově na ruku, byt a strava, úprava dalších podmínek dle zapracování. Vědoma si toho, že rodičům odlehčím, jsem přijala. Druhý den přijel zahradník s malým valníčkem, naložily se peřiny a já po rozloučení s rodiči jsem se vydala na cestu do života. Nevěděla jsem, co vlastně budu dělat a tak prvním úkolem bylo zpracovávání pracovních lístků od šafáře o výkonu párů spřežených kusů hovězího dobytka – volská spřežení. A pak práce kolem mléka. To byla chladná komora, kde se nadojené mléko večer nalávalo do připravených malých butelek zákazníkům a zbývající pak do velkých konví do mlékárny. Večer, než se komora zamkla, byla smetana v nádobách již pěkně ustálá a mě to svádělo k tomu, abych si prstem sem tam někde smetanu pěkně olízla: Byla to dobrá pochoutka, a jak mi svědčila, zejména jak kůže na obličejí byla jemná. Ráno to bylo ovšem horší. Ve 3 hodiny vstávat, nádoby s mlékem vydat zahradníkovi, který je naložil na valníček a odvážel do Nového Bydžova, kde je předával jednotlivým zákazníkům. To bylo zlé pro mladou holku den co den takhle brzy vstávat a někdy to bylo opravdu těžké mě včas vzbudit. Byt jsem měla nahoře v pokojíčku pod vikýřem, a aby se mnou nebyly v tomto směru stále potíže, učinila jsem se zahradníkem spoludohodu, že opatřím dostatečně dlouhý provázek, den co den si ho každý večer před spaním uváží na nohu a ráno mě zahradník zatáhnutím provázku vzbudí. A bylo po problémech. V září roku 1938 byla vyhlášena mobilizace. Správce musel také odejít a já zůstala na statku sama s naprosto neschopným šafářem organisovat práci. Běžné, ty se prováděly dále, ale nastávaly podzimní. Brambory sice byly sklizeny, ale byla zde řepa a podzimní osev. Řízení prací jsem neznala a nevěděla ani kde se lány polí nachází. Z toho důvodu mi šafář osedlal koně, bylo to takové dobrotisko, asi vytušil, co to na svém hřbetě nese za umělce a snažila se alespoň podívat, v jakém stavu se pole nachází a přimět šafáře něco začít dělat. Východiskem z této zoufalé situace jsem raději vyřešila tím, že jsem si nechala zapřáhnout koně do kočáru a jela do blízkého zámku k majitelce a snažila se jí vylíčit vzniklou situaci na statku. Ta mi ovinula svou ruku kolem ramen a přitom pravila: holčičko milá neplač, toto jsem předpokládala a již jsem volala Frankovi, t. j. synovi, který přijede a vše potřebné zařídí a ty se vrať zpět a buď klidná. Poděkovala jsem jí a již s lehčí hlavou jsem se vracela zpět domů. K tomu všemu jsem se dozvěděla o narození mé sestřičky, aniž bych měla tušení, že se něco takového u nás připravuje a proto se mi nechtělo té zprávě vůbec věřit. Byla to skutečnost a tak jsem to také brala. Mobilizace byla zanedlouho odvolána a správcovým návratem se vracelo vše do běžných kolejí. To, co jsem vše zažila a jaký mi byl dáván směr další práce se mi znelíbilo, tak že jsem jednoduše odmítla na statku dále pracovat a bylo po zaměstnání a zase stěhování, ale zpět domů k rodičům a pokračování doby bez práce.

V období pozdních školních let tatínkova ševcovina i za pomoci maminky, která pracovala jako lesní dělnice, nestačila na uživení rodiny. Proto se stal z tatínka zedník, časně ráno odcházející z domova a s pozdějším návratem. Samozřejmě, že jsem nezůstávala stranou a snažila jsem se jim vypomáhati, jak se dalo. Třeba i tak, že v jarní době po návratu ze školy měla jsem připravený vůz s naloženým hnojem. Do vozu jsem zapřáhla kravky a jela jsem s ním na pole. Kopáčem jsem stahovala hnůj na hromádky, které po ukončení vývozu se ručně vidlemi rozhazovaly po celém poli. Takto připravené pole bylo pro sázení brambor. Do vyorané brázdy se ručně kladla sadba asi na šlápotu boty od sebe a zaorávala se. Z neustálého ohýbání záda bolela, ani se člověk nemohl pořádně narovnat. O dalších prázdninách mimo jiných běžných prací jsem vypomohla též i s podmítnutím sklizeného kusu pole. Naložila ruchadlo na vůz se zapřaženými krávkami a jela na pole, přepřáhla krávy do ruchadla, dala se do práce. Věčně bosa, strniště nestrniště, v krátkých šortkách chodila jsem za ruchadlem mělce zavravajícím zbytky sklizeného obilí. Blížilo se poledne, což cítily i ty kravky, ale já jsem nechtěla polevit a teprve po skončení práce jsem jela domů. Maminka moc radosti z mého pozdního návratu neměla, neboť kravky zvýšenou námahou vysílené, měly velmi nízký výsledek večerního dojení. Kus pole, to byla výměra nejčastěji kolem jednoho korce a zhruba 3,6 korce byl 1 hektar. Zaměstnání jsem ještě po několik měsíců neměla. Tam, kde jsem měla na základě získaného vzdělání pracovat, požadovali ne malou finanční kauci, na kterou jsem ale neměla. Až jednoho dne začalo přece jen svítat. Politická strana domkařů a maloročníků měla sekretariát v Hořicích, na kterém se po odchodu zaměstnankyně uvolnilo místo v kanceláři. Vlivná členka výboru této strany z vedlejší vesnice se mě tázala, zda bych o toto místo neměla zájem a já přikývla. Bohužel ne na dlouho. Pokračování příště.

VÝKUP BYLIN

O nás:

Výkup léčivých bylin zprostředkováváme pro českého výrobce bylinných a ovocných čajů, kapek a mastí z léčivých bylin; jež působí na českém trhu již od roku 1990. Tuto činnost pro výrobce zajišťujeme na základě „Smlouvy o dílo“.

Bylinky vykupujeme pouze řádně zpracované, usušené a zabalené. Vykupujeme pouze byliny uvedené v seznamu, jiné nikoliv. Nekvalitní surovinu (tj. znečištěnou, napadenou hmyzem, plesnivou apod.) nevykupujeme!

Příjem sušených bylinek + kontakt:

Bylinky přijímáme ať už fyzicky anebo prostřednictvím „obyčejných“ zásilek zaslaných Českou poštou či jinou zásilkovou službou (náklady na poštovné si hradíte sami), a to na adrese:

Zbyněk Šimek

Janáčkova 362

533 45 ČEPERKA,

Mobil: 732 387 559, Bližší informace naleznete na: www.vykupbylin.webnode.cz

Jak zabalit bylinky:

Do každého balíku nezapomeňte prosím vložit lístek, na kterém bude uvedeno vaše jméno, příjmení, telefonní kontakt, e-mail, číslo účtu, na který mají být peníze za byliny poslány. Jednotlivé druhy bylin (v jednom balíku) zabalte odděleně a označte českým názvem!

Způsob platby:

Po provedené kontrole sušených bylin vám bude výkupní cena uhrazena převodem na účet nejpozději do 90 dnů od data přijetí.

Výkupní seznam bylin 2015 (cena za 1kg)

Akát květ 128,-Kč, Aronie (černý jeřáb) plod 80,-Kč, Černý bez květ 104,-Kč, Divizna květ 288,-Kč, Heřmánek květ 152,-Kč, Hloh květ 320,-Kč, Hluchavka květ (bez listů) 720,-Kč, Chrupa květ se zákrovem 200,-Kč, Jetel červený květ 200,-Kč, Jeřáb červený plod 80,-Kč, Kaštan květ (jírovec) 176,-Kč, Lípa květ 192,-Kč, Pitulník květ (hluchavka žlutá) 1120,-Kč, Prvosenka květ 304,-Kč, Růže - okvětní plátky (nemíchat barvy!) 224,-Kč, Sedmikráska květ 240,-Kč, Sléz maurský květ 288,-Kč, Slunečnice květ - okvět. lístky 168,-Kč, Trnka květ 256,-Kč, Vřes květ 160,-Kč

INZERCE

RESTAURACE A PENSION „U PATŘÍNŮ“ V KONECCHLUMÍ

Nabízíme uspořádání oslav, večírků, svatebních hostin. K dispozici je Vám salonek pro 19 osob, sál pro 50 osob, nekuřácká jídelna. Typická jídla domácí české kuchyně po celý den. Vysoká kvalita jídel zajištěna.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

mob. 723 533 984

GEODETIKÉ SLUŽBY - GEOPLÁN CZ František Soukup

- Vytyčování hranic pozemků
- Rozdělení pozemků
- Zaměřování staveb
- Práce podle vašich požadavků

Kontakt 603 201 293

jicin@geoplan.cz, www.geoplan.cz

Ostromeřský zpravodaj vydává Místní kulturní středisko, T. G. Masaryka, Ostromeř, obvykle měsíčně. Redakční rada MKS:

Tomáš Horák - technické a grafické zpracování, Hana Němečková, Marie Svobodová, Petr Němeček

Své texty, přání, názory a připomínky podávejte v písemné podobě do 20. dne v měsíci.

Pokud je to možné, zasílejte své příspěvky v elektronické podobě na e-mailovou adresu: mks.ostromer@centrum.cz.

Za obsah příspěvků redakční rada neručí.

Redakce si vyhrazuje právo v případě potřeby příspěvky krátit či stylisticky upravit.

Tiskne Janeva s.r.o., Husova 5, Hořice